
De zeearend is afgelopen winter ook in het Naardermeergebied gesignaleerd. Zo zagen zelfs treinreizigers de vogel op het ijs staan tussen Naarden en Weesp. Dit artikel van Marion de Bo stond op 31 mei 2002 in het NRC en is ook interessant voor vogelliefhebbers in Het Gooi.

Marion de Bo

De vliegende deur verschijnt vanzelf

Voor het eerst komt de zeearend in Nederland overzomeren. Medewerkers van Staatsbosbeheer zien de reusachtige vogel ineens op diverse plaatsen tegelijk, niet alleen in de Oostvaardersplassen, maar ook in Overijssel in de Wieden, in de Duursche Waarden langs de IJssel bij Olst en in het Vossemeer, een van de noordelijke randmeren.

Rond het Drontermeer zitten zelfs vier exemplaren tegelijk. 'Maar we houden het nog een

beetje stil, anders ziet het hier straks zwart van de mensen', zegt Egbert van Wijhe van Staatsbosbeheer Overijssel. De zeearend is een kolossale vogel met een vleugelspanwijdte van twee tot tweeënhalve meter en diepe, krachtige vleugelslagen. Kenmerkend zijn, behalve de enorme vleugels, ook de lange nek, de krachtige, lichtgekleurde snavel en de opvallende wigvormige staart. Natuurbeschermers zijn elkaar de afgelopen jaren in de haren

gevolgen over de vraag of de soort hier kunstmatig moest worden uitgezet, zoals het Wereld Natuur Fonds wilde, maar nu blijkt de 'Vliegende Deur' hier op eigen kracht te zijn verschenen. In noordoost-Duitsland broedt hij al langs de Weser, op nog geen 150 km van de Nederlandse grens. In Nederland verscheen hij al enkele jaren als wintergast in ons land. 'In de Oostvaardersplassen zwerft hij meestal van half oktober tot eind maart rond', zegt Leo Smits van

Staatsbosbeheer in Lelystad. 'Soms zie je hem elke dag, en dan weer een paar dagen niet. Eind april zat hij dagelijks in het westen van het terrein. Hij ving daar karpers, die hij op zijn dooie gemak op het fietspad zat op te peuzelen. Dit jaar zagen we hem op 5 mei nog, opmerkelijk laat in het seizoen. Het terrein was wegens MKZ-gevaar voor het publiek gesloten en daardoor extra rustig.' Echt schuw is de zeearend overigens niet. In Mecklenburg broedt hij

in kleine bosjes in het cultuurland, niet ver van de stad. Zijn favoriete menu bestaat uit karkassen van edelherten en reeën, naast vis en watervogels zoals ganzen en zwanen. Vossen en katten, hazen en konijnen plukt hij met speels gemak uit het veld.

Rob Vogel van de Stichting Vogelonderzoek Nederland (Sovon) hoopt dat de zeearend binnen een jaar of drie in ons land zal broeden. 'De meningen zijn wat verdeeld. Er is hier na-

melijk nog geen grote groep overwintelaars waargenomen, hooguit zes tot tien beesten. In landen als Tsjechië en Duitsland zaten tientallen overwintelaars op een kluitje voordat het eerste broedgeval kwam.' Hij verklaart de terugkeer van de zeearend mede uit het stopzetten van het gebruik van giftige landbouwbestrijdingsmiddelen, die tot in de jaren zeventig leidden tot veel slechte eieren en een hoge wintersterfte bij roofvogels.